

Krav til hybrid kernekapital i kreditpakken

I kreditpakken indgår en ændring af reglerne for indregning af såkaldt hybrid kernekapital i institutternes kapital. Det medfører, at institutterne kan medregne mere af den særlige lånekapital i deres kernekapital. Ændringerne er fastsat i lyset af en kommende direktivændring og et ønske om privat finansiering, når markederne normaliserer sig. Ændringerne er endvidere fastsat, så det er tilsynsmæssigt forsvarligt. De væsentligste elementer er her, at kapitalen ikke forfalder, og at den ikke bliver dyrere i en svær situation.

Ændring af kapitalkravsdirektivet

De foreslåede direktivbestemmelser om hybrid kernekapital, der skal gennemføres senest 31/12 2010, omfatter følgende kvantitative grænser:

- a) Hybrid kernekapital, der både skal konverteres til aktiekapital i en nødsituation og til enhver tid kan konverteres på tilsynsmyndighedernes forlangende til aktiekapital baseret på udstederes finansielle og solvensmæssige situation, kan udgøre op til 50 % af kernekapitalen, inkl. hybrid kernekapital.
- b) Anden hybrid kernekapital - jf. dog c - må udgøre op til 35 % af kernekapitalen, inkl. hybrid kernekapital.
- c) Hybrid kernekapital med udløbsdato og/eller hybrid kernekapital, der indeholder incitament til refinansiering – fx step up klausul - må højst udgøre 15 % af kernekapitalen, inkl. hybrid kernekapital.

De kompetente myndigheder vil i henhold til direktivforslaget kunne give tilladelse til, at et institut overtræder ovennævnte grænser midlertidigt i en nødsituation.

Særlige elementer i kreditpakken

Af hensyn til, at staten hurtigst muligt kommer ud af involvering i kapitaldækningen af pengeinstitutternes kapitalisering, indgår i kreditpakken:

- Penge- og realkreditinstituttet kan indløse den hybride kapital allerede efter 3 år, hvor der efter direktivet skal gå 5 år før en sådan mulighed må optræde. En sådan mulighed må ikke sætte spørgsmålstegn ved instituttets kapitalstyrke, og i reguleringen vil der derfor blive krævet enten fuldgod erstatning med anden kapital eller, at instituttets kernekapital efter indløsningen overstiger 12 procent. Det vil i begge tilfælde kræve godkendelse fra Finanstilsynet.
- Positive incitamentter for institutterne til at indfri lånene. Med positive incitamentter til indfrielse forstås, at instituttet, når det går godt, har incitament til at indfri lånet, men som ikke presser instituttet til at indfri lånet i dårlige tider. Disse incitamentter består dels af en højere forrentning, hvis instituttet betaler høje dividender, dels en stigende indløsningskurs over tid, der gør det fordelagtigt at indfri tidligt, hvis det har en tilstrækkelig kapitalmæssig styrke, så det kan undvære den statslige kapital.

De elementer, der her benyttes, benyttes også i andre landes særlige statslige pakker. I Nederlandene benyttes således også muligheden for indfrielse efter 3 år, ligesom der sker en forøgelse af forrentningen ved høje dividendebetalinger. I Frankrig er benyttet en stigende indløsningskurs over tid.

Det er almindelig anerkendt, også af den europæiske banktilsynskomite i dens foreløbige analyse af nationale planer til stabilisering af markeder, at den midlertidige karakter af statslige hjælpepakker kan retfærdiggøre, at det statslige kapitalindskud indeholder tilskyndelser til førtidsindfrielse, så længe sådanne bestemmelser suppleres med krav, der skal sikre, at førtidsindfrielse ikke medfører en uforsvarlig svækkelse af instituttets økonomiske styrke. Den europæiske bankkomite har en særlig rolle i forbindelse med overvågning af medregning af hybrid kernekapital udstedt før direktivets ikrafttræden.

Mulighed for indfrielse af det statslige kapitalindskud allerede efter 3 år i stedet for efter 5 år i henhold til forslaget til ændring af lov om finansiel virksomhed er knyttet til sådanne supplerende betingelser, jf. ovenfor.

Tilsvarende er incitamentterne til førtidsindfrielse for det statslige kapitalindskud i henhold til forslaget til ændring i lov om finansiel virksomhed begrænset således, at det ikke omfatter incitamentter til førtidsindfrielse, der kan medføre en stigende belastning for instituttets drift, uden at instituttet selv vil kunne undgå dette ved at begrænse aktieudbyttebetalingerne.

Det foreliggende direktivforslag indeholder en bestemmelse om såkaldt ”grandfathering”. Bestemmelsen regulerer hybrid kernekapital, der i hen-

hold til national lovgivning ville kunne medregnes i kernekapitalen før direktivets ikrafttræden, og som er udstedt før direktivets ikrafttræden. Den type hybrid kernekapital vil, selv om den ikke opfylder alle betingelserne i det fremsatte direktivforslag, efter direktivets gennemførelse og frem til den 31. december 2020 kunne medregnes. Dette sker på lige fod med hybrid kernekapital, der opfylder alle betingelserne i direktivforslaget.

Fra den 31. december 2020 og frem til den 31. december 2030 vil sådan hybrid kernekapital kunne medregnes med op til 20 pct. af kernekapitalen, og fra den 31. december 2030 til den 31. december 2040 med 10 pct. af kernekapitalen. Disse overgangsbestemmelser betyder, at hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af de nye bestemmelser om hybrid kernekapital, herunder det nye loft for hybrid kernekapital, ikke vil være i konflikt med direktivet, når dette vedtages.

Samlet set vurderes afvigelserne fra de forventede kommende direktivbestemmelser om hybrid kernekapital, der tillades for så vidt angår statslig hybrid kernekapital udstedt i medfør af kreditpakken, derfor ikke at forhindre, at det statslige kapitalindskud kan medregnes efter direktivets ikrafttræden.